

ชื่อเรื่อง จากภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรมสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนลุ่มน้ำโขง
การศึกษา อร่ากษาค้ำช้อ อังหวัดมุกดาหาร

ผู้วิจัย ผศ.ดร. วิรชญา ณิเดช
ดร. คลฤทธิ์ ไกรารามะกุล **ตัวส่วนการทำงาน 50 %**
ตัวส่วนการทำงาน 50 %

ที่ทำงาน กสิมวิชาการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อศึกษาสภาพภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น ของอ่าเภอค้ำช้อ อังหวัดมุกดาหาร เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน โดยศึกษาภูมิทัศน์วัฒนธรรม และหาแนวทางการอนุรักษ์เพื่อความยั่งยืนของชุมชน โดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือ

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ที่มุ่งศึกษาฐานข้อมูลด้านภูมิทัศน์ วัฒนธรรม ซึ่งเน้นหนักในเรื่องของการวิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ จึงทำให้ไม่มีประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

จากการสำรวจข้อมูลของภาพรวมทั้งหมดของอ่าเภอค้ำช้อ อังหวัดมุกดาหาร มีดังนี้ ความสำคัญของพื้นที่ที่มีค่าชุมชน การสำรวจเบื้องต้นได้เลือกตัวอย่างหมู่บ้านมาทำการศึกษาเป็นกรณีตัวอย่างเพื่อศึกษาจำนวน 5 หมู่บ้าน คือ บ้านค้ำช้อ บ้านกอกไช บ้านแก้งช้างเนียม บ้านคำบก และบ้านหนองกะป้า

การประเมินศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยว และการจัดอันดับความเร่งด่วนในการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยว นั้นต้องคำนึงถึงค่าความสำคัญและค่าความเสื่อมโทรม ทำให้พบว่าจากคะแนนรวมบ้านแก้งช้างเนียมและบ้านคำช้อมีความเร่งด่วนในการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวที่เท่ากัน และบ้านคำบกมีความเร่งด่วนในการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวน้อยที่สุด ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดขอบเขตพื้นที่ส่วนรักษาและพื้นที่พัฒนาของอ่าเภอค้ำช้อ

การแปลความหมาย คือ จากการศึกษาพื้นที่ของกลุ่มชาวผู้ไทยในเขตอ่าเภอค้ำช้อและເຢັດພື້ນທີໄກລເຄີຍ ทำให้เห็นภาพรวมของการท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ที่พอมีศักยภาพในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ เพราะมีความพร้อมทางด้านทรัพยากร อิกกั้งบริบทแวดล้อมของทั้งจังหวัด มุกดาหารก็ເອົາໆານวยในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวในภาพรวมของจังหวัด

ดังนั้นการจัดการเชิงกลยุทธ์เพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ เป้าหมาย อันได้แก่ หมู่บ้าน แก้งช้างเนียม, หมู่บ้านคำช้อ, หมู่บ้านหนองกะป้า, หมู่บ้านกอกไช และหมู่บ้านคำบก จึงเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการและพัฒนาศักยภาพที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายและสามารถสร้างเครือข่ายส่งต่อการท่องเที่ยวไปสู่หมู่บ้านใกล้เคียงและส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนตามเส้นทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมได้

Research Title From Cultural Landscape to Sustainable Tourism for Mekong Region: Case Study at Kum-Cha-E Mukdahan

Researcher Asst.Prof.Dr. Thirachaya Maneemeir
Author Contribution Percentage 50 %
Dr. Donruetai Kovathanakul
Author Contribution Percentage 50 %

Office Tourism Department, Faculty of Management Sciences,
Khon Kaen University

Abstract

This research aims to study the cultural landscape and sustainable conservation of Kum-Cha-E District, Mukdahan Province, for contributing sustainable tourism.

The research methodology is qualitative research. The researchers mainly collected databank of cultural landscape from primary and secondary data. This causes non population in this research. From surveying, the overview of Kum-Cha-E District interprets the significance of the site. The primary examples cite 5 villages are; Bann Kum-Cha-E, Bann Kok Hai, Bann Kaeng Chang Neam, Bann Kum Bok, and Bann Nong Ka Pad.

The capacity assessment and urgent arrangement for tourist attractions have to consider the significance and decadence rating. From the analysis, founded Bann Kaeng Chang Neam and Bann Kum Cha E need urgent development. So, the importance is to set the preservation and development zone.

The interpretation is to study the setting of Phu Tai in Kum-Cha-E District. These make clear that Kum-Cha-E District has capacity to development to being the tourist destination. Because the setting of Mukdahan Province supports this area.

Consequently, the strategic tourism management is a part of management and capacity development to be the diversity attraction and could extend the tourism network to the nearer area, and maintaining sustainable cultural tourism.